

fot. Liv Grådal

31 sierpnia, czwartek, godz. 20.15
Bazylika OO. Dominikanów, Plac Dominikański

Trondheim Barokk

Vox Nidrosiensis

Martin Wählberg

kierownictwo muzyczne

Dietrich Buxtehude

(1637–1707)

QUEMADMODUM DESIDERAT CERVUS BuxWV 92

Pierre Verdier

(1627–1706)

CHRISTUS ÄR MITT LIJF

Kaspar Förster

(1616–1673)

AD ARMA FIDELES

SONATA DUPLEX A TRE

Dietrich Buxtehude

ATT DU JESU VILL MIG HÖRA BuxWV 8

Christian Geist

(1640–1711)

SKAPA I MIG GUD ETT RENT HJÄRTA

Vincenzo Albrici

(1631–1696)

SINFONIA d-moll

VENITE OMNES

Dietrich Buxtehude

SALVE DESIDERIUM BuxWV 93

TRONDHEIM BAROKK jest jednym z wiodących zespołów skandynawskich, specjalizujących się w wykonawstwie muzyki barokowej i klasycznej na instrumentach z epoki. Szczególną uwagą grupa darzy nordycką muzykę tych czasów, zwłaszcza pełną życia kulturę muzyczną XVII-wiecznego dworu szwedzkiego i tradycyjną kulturę muzyczną Norwegii, ale sięga również po francuską muzykę końca XVIII wieku. Często angażuje się w projekty, które pokazują twórczość z wyżej wymienionych okresów w szerszym kontekście, kładąc nacisk na „spotkanie sztuk”: muzyki i tańca, muzyki i podróży, a w szczególności muzyki i literatury. Trondheim Barokk szczyci się swym silnym związkiem z tak magnetycznym pod względem artystycznym miastem, jakim jest Trondheim. Zespół występuje regularnie na właściwie wszystkich ważnych festiwalach (jest zapraszany na festiwale w całej Europie) i w salach koncertowych Norwegii. Koncertował również w Ameryce Łacińskiej. Występował w radiu i telewizji w Norwegii i Francji. Dokonuje nagrań dla francuskiej rozgłośni K617 w katalogu Harmonia Mundi.

VOX NIDROSIENSIS jest zespołem wokalnym specjalizującym się w wykonawstwie muzyki epoki baroku i późnego renesansu. Dwa człony składające się na jego nazwę to: vox – głos człowieka i Nidaros (od którego pochodzi łaćciński przymiotnik *nidrosiensis*) – średniowieczna nazwa miasta Trondheim, które było głównym ośrodkiem Kościoła Rzymskokatolickiego w Europie Północnej i jednym z ważniejszych celów pielgrzymek, porównywalnym do Santiago de Compostela. Zespół ten, złożony z solistów, którzy zawsze pracują według zasady: jeden głos na partię, szczególnym upodobaniem darzy repertuar pochodzący z okresu od późnego renesansu do baroku.

BAZYLIKA OO. DOMINIKANÓW. Gotycki kościół Świątej Trójcy z klasztorem Dominikanów należy do najciekawszych zespołów architektonicznych Krakowa. Od roku 1222 – kiedy sprowadzono dominikanów – przechodził rozmaite koleje losu, uzyskując w I połowie XV wieku ostateczny kształt trójnawowej bazyliki, okolonej w późniejszych czasach wieńcem barokowych kaplic. Świetność niszczyły często pożary, wśród których szczególnie zaznaczył się ten z roku 1850. Część świątyni legła wówczas w gruzach, a dawny wystrój wnętrza uległ zniszczeniu. Obecne wyposażenie wnętrza jest neogotyckie. Wśród bezcennych zabytków tego kościoła należy wspomnieć kaplicę Myszkowskich, kaplicę św. Jacka oraz kaplicę książąt Zbaraskich, ponadto znajdującą się w prezbiterium brązową płytę nagrobną wybitnego humanisty i dyplomaty Filipa Kallimacha (zm. 1496), odlaną w norymberskim warsztacie Vischerów według projektu Wita Stwosza. Do kościoła przylegają gotyckie krużganki pełne pomników nagrobnych. Tutaj odnajdujemy fragmenty późnoromańskiej ściany najstarszego kościoła oraz piękny ceglany kapitularz z połowy XIII wieku.

Michał Rożek